

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Splitu

Obavijest o primitku elektroničkog podneska

kojom se potvrđuje da je **Tea Gatternig**, OIB **20214370352**, dana **15.06.2026.** u **23:31** sati u svojstvu **Stečajni upravitelj** sustavu za komunikaciju sa sudovima elektronskim putem predao pošiljku čiji sadržaj je naveden u nastavku.

Osnovni podaci pošiljke

Sud primatelj	Trgovački sud u Splitu
Postojeći predmet na koji se pošiljka odnosi	Povrv-175/2026
Primjedba	-

ID pošiljke: 15784459

Podnesak

Vrsta	Podnesak tuženika
Podnositelj	LINIJSKA NACIONALNA PLOVIDBA dioničko društvo za pomorski prijevoz u stečaju
Broj stranica	4
Naziv datoteke sa sadržajem	Podnesak Tuženika - očitovanje na navode podneska Tužitelja.pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	335,3 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	970a3f7b086843d8b9198934eb55bb71e462c86632d5e3631a7d98b5011c6ec2

**Ured odvjetnika i stečajnog
upravitelja
Tea Gatternig**

Ul. Šemovečkih žrtava 18 Varaždin
tel: +385 (0) 42 561 102
fax: +385 (0) 42 561 958
mob: +385 (0) 91 595 9761
e-mail: tea.gatternig@gmail.com

U Varaždinu, 15.6.2026.

**TRGOVAČKI SUD
U SPLITU**

Na broj: Povrv-175/2026

TUŽITELJ: **SREDIŠNJE KLIRINSKO DEPOZITARNO DRUŠTVO d.d.**
Zagreb, Heinzelova 62 a, OIB:64406809162, kojeg zastupa
po punomoći predsjednika uprave djelatnica Ira Veličan
Smrekar

TUŽENIK: **LINIJSKA NACIONALNA PLOVIDBA d.d. u stečaju, Split,**
Ulica 114. brigade hrvatske vojske 10., OIB:52389838135,
kojeg zastupa stečajni upravitelj Tea Gatternig, odvjetnica
iz Varaždina, Šemovečkih žrtava 18.

PODNEŠAK TUŽENIKA

**očitovanje na navode iz podneska Tužitelja
od 13.05.2026.**

I/ Predmetni postupak nastavak je postupka povodom prigovora protiv platnog naloga prema pravomoćnom rješenju Općinskog suda u Splitu broj Ovr-30905/2025 od 13.04.2026. kojim je ovaj sud u točki I. izreke stavio izvan snage rješenje o ovrsi Ovr-30905/2025 jod 15.01.2025. u dijelu u kojem je određena ovrha uz ukidanje provedenih radnji, a točkom IV. izreke se oglasio stvarno i mjesno nenadležnim te spis ustupio Naslovnom sudu na daljnje postupanje.

Kako se radi o sporu male vrijednosti, to ovim podneskom Tuženik u propisanom roku iz čl. 461.st.7 u svezi čl. 502.st.1.ZPP (podnesak Tužitelja zaprimljen 29.05.2026.) daje očitovanje na navode iz podneska Tužitelja od 12.05.2026., a sve kako slijedi.

Tuženik ostaje kod osporavanja osnova i visine utužene tražbine kako je to iznijeto u prigovoru protiv rješenja o ovrsi od 09.02.2026., time da ovime dodatno obrazlaže osporavanje u odnosu na iznesene navode Tužitelja i priložene isprave uz podnesak istog.

Kao pravni osnov iz kojeg proizlazi utužena tražbina Tužitelj podnosi Ugovor o članstvu koji je sklopljen 05.09.2003. godine između prednika ovdje Tuženika kao stečajnog dužnika, tvrtke SEM-MARINA-TRAVAEEL AGENT d.d. i prednika Tužitelja, Središnje depozitarne Agencije d.d., kojim je prednik Tuženika postao član izdavatelj, a u pogledu uređenja međusobnih prava

i obveza upućuje se ugovorom na Pravila i Upute Agencije. Svojstvo člana izdavatelja prednik Tuženika stekao je dana 16.09.2003.godine, kako to proizlazi iz Odluke o primitku u članstvo .

Računi koje Tužitelj prilaže podnesku odnose se na uslugu vođenja vrijednosnih papira – dionica u nematerijaliziranom obliku i održavanje računa nematerijaliziranih vrijednosnih papira na temelju ugovora iz 2003. godine, a obuhvaćaju razdoblje od veljače 2023, pa do veljače 2025. godine, dakle, obuhvaćaju razdoblje NAKON otvaranja stečajnog postupka nad Tuženikom.

Ispunjenje pravnih poslova nakon otvaranja stečajnog postupka propisano je Stečajnim zakonom (odredbama čl. 181. do 197.) kao propisom materijalnog prava *lex specialis* i obuhvaća sve vrste pravnih poslova, uključivo i ugovore *sui generis* kojima po mišljenju Tužitelja pripada predmetni ugovor o članstvu iz 2003. godine.

Predmetni ugovor o članstvu po sadržaju najbliži je ugovoru o djelu iz članka 195. Stečajnog zakona, a kojom odredbom je izričito propisano da se na te ugovore primjenjuju odredbe članka 193., pri čemu stavak 1. ovog članka propisuje prestanak svih naloga i ugovora o obavljanju poslova otvaranjem stečajnog postupka, a na što jasno upućuje i sam naziv odredbe članka 195. – Prestanak ugovora o obavljanju poslova.

Stoga iz samog sadržaja odredbe članka 195. Stečajnog zakona jasno proizlazi da uopće nije važno da li se radi o ugovoru o nalogu koji se odnosi na imovinu koja ulazi u stečajnu masu, kako to pogrešno smatra Tužitelj, budući se odredbe članka 193. koje se odnose na ugovor o nalogu primjenjuju i na sve vrste ugovora o djelu, pa tako i na predmetni ugovor o članstvu.

Nastavak važenja ugovora o članstvu i nakon otvaranje stečajnog postupka, kako to pogrešno tumači Tužitelj, u protivnosti je i sa odredbom članka 182.st.6.Stečajnog zakona koja se odnosi na kvalificirane financijske ugovore, kojima se prema stavku 7. istog članka pripadaju i ugovori o financijskim instrumentima u smislu Zakona o tržištu kapitala (a financijski instrumenti su upravo vrijednosni papiri), pri čemu odredba stavka 6. ovog članka zakona propisuje da otvaranje stečajnog postupka ne utječe na kvalificirane financijske ugovore samo ako su ugovorne strane ugovorile obračunavanje (netiranje) međusobnih tražbina te se tada naknada zbog neispunjenja može tražiti na način da ako nakon obračunavanja međusobnih tražbina preostane obveza stečajnog dužnika da vjerovnik svoju tražbinu može ostvarivati u stečajnom postupku samo kao stečajni vjerovnik !

Upravo sadržaj odredbe čl. 182. stavak 6. Stečajnog zakona jasno ukazuje na neosnovanost tvrdnje Tužitelja da utužena tražbina ima status obveze stečajne mase odnosno da je Tužitelj vjerovnik stečajne mase jer bi tada, prema takvom tumačenju, i sve kreditne institucije (banke i dr.) imale u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom kao korisnikom financijske usluge položaj vjerovnika stečajne mase !, a ne položaj stečajnog vjerovnika (kao i položaj razlučnog vjerovnika ako imaju osiguranu tražbinu po osnovi razlučnog prava).

Ne postoji zakonski razlog ili svrha zbog kojeg bi Tužitelj imao izdvojeni i nedvojbeno bolji pravni položaj od ostalih financijskih institucija, kada takav položaj nema, niti može imati prema Zakonu o tržištu kapitala !

Na neosnovanost navoda Tužitelja jasno ukazuje i to da NITI JEDNIM ZAKONOM (osim Stečajnim zakonom) NIJE PROPISAN PRESTANAK BILO KOJEG FINACIJSKOG UGOVORA TEK PO BRISANJU DUŽNIKA KAO KORISNIKA FINACIJSKE USLUGE IZ SUDSKOG REGISTRA ILI DO TRENUTKA NJEGOVOG PRESTANKA USLIJED STATUSNE PROMJENE !

U pogledu iznijetog, navodi Tužitelja iz podneska od 13.05.2026. kojim se poziva na odredbu čl. 156.st.1. i 3. Stečajnog zakona ili na odredbu čl. 734. i 525. Zakona o tržištu kapitala su

pravno neosnovani. To tim više što se odredbe čl. 535. i 734. Zakona o tržištu kapitala odnose na zakonsku obvezu vođenja dionica kao vrijednosnih papira u nematerijaliziranom obliku ALI ne propisuju kada ta obveza prestaje. Tumačenje da ta obveza prestaje prestankom dioničkog društva kao korisnika usluge, što znači tek brisanjem iz sudskog registra, bez obzira i da to proizlazi iz Pravila Tužitelja, PROTURJEČNO je naprijed navedenim odredbama Stečajnog zakona kao lex specialis u slučaju otvaranja stečajnog postupka.

Iz navedenog, jasno proizlazi da se na predmetni ugovor o članstvu NE primjenjuje odredba članka 156.st.3. Stečajnog zakona o ostalim obvezama stečajne mase.

Nadalje, Tužitelj je upravo prema odredbi članka 80. stavak 7. Zakona o tržištu kapitala dužan omogućiti stečajnim upraviteljima pristup svim podacima i evidencijama koje se odnose na financijske instrumente i novčana sredstva klijenata, a što obuhvaća i obvezu Tužitelja da pisanim putem obavijesti i stečajnog upravitelja izdavatelja dionica o načinu izdavanja, vođenja i evidentiranja računa za uslugu depozitorija obzirom da je pristup takvim podacima pod lozinkom ili šifrom, pa i ako postoji web usluga za preuzimanje računa Tužitelj je u obvezi pisanim putem informirati tj. obavijestiti stečajnog upravitelja o tome ! U konkretnom slučaju Tužitelj NIJE OBAVIJESTIO stečajnog upravitelja Tuženika o web usluzi, niti je u tom pogledu podnio bilo kakav dokaz !

Tuženik, kao i u prigovoru, ističe da istom NIJE dostavljen niti jedan utuženi račun kojeg je Tužitelj priložio uz svoj podnesak, dakle, niti račun za usluge vođenja evidencija vrijednosnih papira i održavanja računa, niti račune sa obračunom posebne naknade za kašnjenje u ispunjenju obveza ! Postojanje web.usluge za preuzimanje računa bez pisane obavijesti o tome stečajnom upravitelju Tuženika dovodi do onemogućavanja istom da prigovori ili reklamira pojedini izdani račun, pa iz takvog postupanja NE MOŽE proizlaziti bilo kakova obveza Tuženika !

Nedostatak dokaza da je Tužitelj obavijestio stečajnog upravitelja Tuženika o mogućnosti korištenja web usluge za preuzimanje računa NE MOŽE teretiti Tuženika jer se radi o dokazu koji tereti Tužitelja budući je isti prema zakonu obavezan dostaviti dokaze da je utužena usluga i stvarno pružena, a dokaz tome nisu sami računi za uslugu !

Stoga nedostatak dokaza o predaji ili dostavi računa iz kojih proizlazi utužena tražbina predstavlja NEDOSTATAK DOKAZA koji tereti Tužitelja i zbog čega Tužitelj NIJE DOKAZAO DA JE PRUŽIO USLUGU KOJA JE NAVEDENA U RAČUNIMA priloženim podnesku Tužitelja od 13.05.2026.

Iznesenim prigovorom koji Tuženik izričito osporava i visinu i osnov utužene tražbine, suprotno navodima Tužitelja, osporena je i činjenica da je istom pružena bilo kakova usluga od strane Tužitelja !

Zbog nedostatka dokaza o pruženoj usluzi, Tužitelju NE pripada posebna naknada za kašnjenje u ispunjenju obveze prema članku 13. Zakona o financijskom poslovanju budući da Tuženik nije došao u zakašnjenje sa plaćanjem obveze kada nije niti zaprimio račun za izvršenu uslugu. Osim toga, posebna naknada primjenjuje se prema ovom zakonu samo za ugovorne odnose koji su nastali nakon stupanja na snagu tog zakona (nakon 29.06.2013.), a ugovor o članstvu datira iz 2003. godine.

Tuženik smatra potrebnim istaknuti da se odredbe Pravila Tužitelja kojima se propisuje da do prestanka članstva može doći samo sporazumom obje ugovorne strane ili izjavom člana Izdavatelja uz prethodno podmirenje svih obveza iz ugovora NE mogu primijeniti u slučaju

otvaranja stečajnog postupka nad članom Izdavateljem jer su u suprotnosti sa odredbama Stečajnog zakona, a posebno u protivnosti sa odredbama o načinu namirenja tražbina vjerovnika jer prema Pravilima Tužitelja njegova tražbina se namiruje prije i iznad svih ostalih tražbina što je protivno i svrhu i cilju provođenja stečajnog postupka koji je jasno propisan člankom 2. Stečajnog zakona.

Slijedom svega navedenog, tužbeni zahtjev Tužitelja je u cijelosti pravno neosnovan, pa stoga Tuženik predlaže Sudu da presudom ODBIJE tužbeni zahtjev Tužitelja u cijelosti kao neosnovan te obveže Tužitelja da Tuženiku naknadi troškove ovog postupka (sudske pristojbe, putni trošak dolaska na ročište ako će se isto održati) u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe.

Za Tuženika z.z.:

Tea Gatternig, stečajni upravitelj

